

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416205542
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2017:8416205542.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Y. o zaplatenie 111,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29. 9. 2016 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 111,46 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 2. 11. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným ako fyzickou osobou podnikateľom uzatvoril dňa 21. 6. 2008 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 806,61 eur s tým, že pôžičku mal splácať v pravidelných 81 mesačných splátkach v sume 9,96 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie pôžičky zaplatil iba sumu 689,17 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 25. 10. 2013 ho pôvodný žalobca vyzval listom - predžalobnou upomienkou k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 111,46 eur.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a Všeobecné obchodné podmienky, prehľad splátok a úhrad a predžalobnú upomienku s doručenkou.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami bola do vlastných rúk doručená dňa 24. 4. 2017, písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 19. 4. 2017 č. k. 10Csp/90/2016-24 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava (aktuálne Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré mesto) , IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 4. 2017 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (ďalej len „žalobca“).

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaný sa k veci vôbec nevyjadril), pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 2. 6. 2017, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 23. 5. 2017 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 29. 3. 2017, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

7. Z obsahu zmluvy číslo XXXXXXXX zo dňa 21. 6. 2008 súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu označenú ako zmluva o pôžičke - internetová, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 18.134,- Sk za účelom úhrady kúpnej ceny žalovaným kupovaného tovaru - nábytku - stolíka pod TV, domáceho spotrebiča - vysávača a tanierov keď kúpna cena tovaru bola 18.134,- Sk a na úhradu celej tejto kúpnej ceny vo výške 18.134,- Sk mu bol poskytnutý úver. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 81 mesačnými splátkami vo výške 300,- Sk, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma „pôžičky“ je 24.300,- Sk a pri údají o konečnej splatnosti je uvedené 81 mesiacov. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 9,44 % s tým, že RPMN je 9,44 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka. Žalovaný je v zmluve označený menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. Ako druhý predložený doklad je v zmluve uvedený rodný list. V časti zmluvy „klient“ sú ďalej uvedené 4 možnosti vyznačenia z alternatív zamestnanec, živnostník, dôchodca a iný, pričom vyznačená je tam možnosť živnostník.

8. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil odo dňa 22. 7. 2008 do poslednej úhrady dňa 29. 9. 2014 v splátkach sumu spolu 689,17 eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplateniu tiež „pokuty“ vo výške spolu 22,67 eur a nárok/položka označená ako „MP3“ vo výške 2,62 eur, čo podľa tvrdenia žalobcu v žalobe sú náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa záverečného sumára v tomto prehľade mal žalovaný v splátkach žalobcovi zaplatiť sumu spolu 798,01 eur, čo po odpočítaní ním uskutočnených úhrad vo výške 689,17 eur činí 108,84 eur a po pripočítaní položky „MP3“ vo výške 2,62 eur to činí sumu vo výške 111,46 eur rovnajúcu sa žalovanej sume. Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 25. 10. 2013 žalobca odvolávajúci sa na Všeobecné obchodné podmienky vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo najneskôr do 3 dní od doručenia tejto upomienky.

9. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanému, ktorý v čase uzavretia zmluvy bol podnikateľom podnikajúcim na základe živnostenského oprávnenia, čo je uvedené aj v časti zmluvy obsahujúcej údaj o jeho zamestnaní úver zjavne nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania. Je to zrejmé zo samotnej zmluvy, z označenia žalovaného v nej aj z dokladov ktoré boli, resp. neboli od žalovaného pri uzavretí zmluvy veriteľom požadované. Ak by sa malo jednať o úver na podnikanie, nepochybne by mal byť od žalovaného požadovaný pri uzavretí zmluvy výpis zo živnostenského registra a daňové priznanie, ako to predpokladá aj predtlač zmluvy. V danom prípade sa tak však nestalo, z tlačiva zmluvy vyplýva, že uvedené doklady žalovaný pri uzavretí zmluvy nepredkladal, nebol o to žiadaný, identifikoval sa občianskym preukazom a rodným listom, preto súd nemá žiadne pochybnosti, že úver nebral na účely výkonu podnikania. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (21. 6. 2008) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 21. 6. 2008 spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v

rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd má za to, že žalovaný do úverového vzťahu vstupoval ako spotrebiteľ v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Aj zo skutočnosti, že predmetom úverového financovania bola kúpa bežného domáceho nábytku, domáceho vybavenia a tanierov, pričom žalovaný podľa živnostenského registra podnikal v prípravných prácach pre stavbu, zemných a búracích prácach, je zrejmé, že podnikanie je v zmluve označené iba ako oblasť zdroja príjmov žalovaného (označené je v časti zmluvy o zamestnaní klienta) a so samotným úverovým vzťahom už len vzhľadom na jeho predmet nijako nesúvisí. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, preto je spotrebiteľom úverovej služby. Preto súd predmetnú úverovú zmluvu v zmysle § 1 a § 2 písm. a) a b) a § 3 ods. 1 a 2 v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka považoval za zmluvu spotrebiteľskú. Navyše i keby žalovaný istú časť poskytnutého úveru v nepodstatnej miere využil na svoje podnikanie, nemenilo by to nič na jeho postavení spotrebiteľa, ako to judikoval už aj európsky súdny dvor vo veci C-464/01 (Johann Gruber proti Bay Wa AG) v súvislosti so zmluvami uzavretými na dvojaký účel t.j. podnikateľský aj nepodnikateľský. V uvedenom rozhodnutí tiež konštatoval že je na konajúcom súde, aby rozhodol, či bola predmetná zmluva uzavretá s cieľom uspokojiť v nie nezanedbateľnom rozsahu potreby týkajúce sa obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti dotknutej osoby, alebo naopak, či bol podnikateľský účel len nevýznamný. Prípadný nespotebiteľský charakter záväzkového vzťahu strán koniec koncov žalobca, nesúci v tejto časti dôkazné bremeno nepreukázal, pričom súd vychádzajúc z vyššie uvedeného za preukázaný má jeho spotrebiteľský charakter a posudzoval ho ako spotrebiteľský úver. Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Consumer Finance Holding, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

10. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

11. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 21.6.2008 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

12. Podľa § 4 ods. 2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 Občianskeho zákonníka musí obsahovať

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

13. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného k 21. 6. 2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení /§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

18. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

19. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 18.134,- Sk (601,93 eur), pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy do dňa podania žaloby zaplatil sumu 689,17 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a v prehľade splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná a tejto nie je možné ani v časti vyhovieť. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto žalobcovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške sumy reálne poskytnutej v prospech žalovaného, t.j. 18.134,- Sk, teda 601,93 eur. A keďže túto sumu žalovaný žalobcovi dávno vrátil, súd je toho názoru, že ku dňu podania žaloby neexistovala žiadna pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorú by mu bolo možné prisúdiť.

20. Z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (21. 6. 2008), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a rovnako musí obsahovať v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

21. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

22. Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vychádzajúc z obsahu tu posudzovanej zmluvy o úvere je však nutné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok. V predmetnej úverovej zmluve toto absentuje nakoľko zmluva absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

23. Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané podmienky k zmluve o pôžičke a všeobecné obchodné podmienky k zmluve o pôžičke. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (4 ods. 3 posledná veta) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky.

24. V posudzovanej zmluve vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Uvedené to nie je ani v žalobcom predložených všeobecných obchodných podmienkach kde sa termíny splatnosti splátok takisto nenachádzajú. V čl. 6 bod 6.1 tam je len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Súd ako už uviedol má za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je v tejto súvislosti uvedené, že konečná splatnosť je 81 mesiacov, čo podľa názoru súdu nie je určitým a zrozumiteľným vyjadrením konečnej splatnosti. Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V tu posudzovanej zmluve ale absentuje jasný údaj o konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 81 splátok a 81 mesiacov, navyše v danom prípade vzhľadom na chýbajúci údaj o dátume prvej splátky a splatnosti jednotlivých splátok aj odvodený výpočet dňa konečnej splatnosti je nemožný. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať samostatné ust. § 4 ods. 2 písm. g), zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko tieto by potom úplne stratili zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovoril o jednej z náležitostí zmluvy - konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa názoru súdu musí to byť konkrétny termín, čo potvrdzuje aj vývoj právnej úpravy, keď v súčasnom zákone o spotrebiteľských úveroch je už výslovne ako náležitosť zmluvy uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/). Takýto jasný, určitý a zrozumiteľný údaj ale v zmluve absentuje. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

25. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) a i) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje

boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcia tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis). Preto ak žalobca odvodzoval svoj uplatňovaný nárok napr. na náklady spojené s uplatnením pohľadávky z všeobecných obchodných podmienok, čo je zjavné, lebo priamo v zmluve sa žiadna písomná dohoda o takýchto nákladoch nenachádza, potom je zrejmé, že takto vyvodzovaný nárok vo svetle už uvedeného nemôže obstáť, pričom na to, aby žalobca mohol úhradu týchto nákladov požadovať s poukazom na ich zákonný základ v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako to tvrdil v žalobe by ich vynaloženej v žalovanej výške musel preukázať čo sa nestalo. Odhliadnuc od toho je nutné pre účely rozhodnutia v tomto konaní uviesť, že vzhľadom na výšku sumy, ktorú žalovaný žalobcovi celkovo zaplatil táto vysoko presahuje a pokrýva aj akékoľvek prípadné „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“.

26. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

27. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 4 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu údaje o termínoch splatnosti splátok, či konečnej splatnosti úveru v zmluve chýbajú a majú byť podľa predstavy veriteľa zrejme len komplikovane vyvodzované z textu malým písmom písaných všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

28. Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 4 ods. 3 posledná veta ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému

reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že žalovanému bola reálne poskytnutá suma 18.134,- Sk (601,93 eur). Vzhľadom na to, že žalovaný už celú sumu úverovej istiny zaplatil, ku dňu podania žaloby ani vyhlásenia rozsudku neexistuje pohľadávka žalobcu voči žalovanému, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu. Len pre úplnosť súd uvádza, že žalobca nežiadal úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, ktorý ako bolo uvedené v zmluve ani nie je uvedený, ale žiadal úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni keď v zmysle jeho názoru vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo a to už len zo zostatku sumy, ktorú považoval za dlžnú sumu žalovaného. Vzhľadom na priebeh splácania bezúročného a bezpoplatkového úveru žalovaným, skutočnú výšku jeho záväzku rovnajúcu sa len výške sumy jemu poskytnutej úverovej istiny a výšku sumy, o ktorú už žalovaný túto preplatil, žalobcovi nebolo možné priznať ani akýkoľvek úrok z omeškania.

29. Záverom súd s poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a C. pripomína žalobcovi, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takisto vyslovil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tu súdenom spore ale ako už bolo uvedené, podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, nakoľko nie je v nej uvedený ani dátum prvej splátky, ani poslednej splátky ani jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom vyjadrený deň v mesiaci kedy majú byť splátky splatné, pričom v spojení s ďalšími vytýkanými nedostatkami zmluvy ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Podľa názoru súdu je preto právny názor zaujatý v tomto rozsudku súladný tak so Zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy ako aj s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, preto podľa § 255 ods. 1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.